

Stavilo: Levo? Znjaja dvakrat na mesec. Narocnina četrtletno 12 dinarjev.

Svoje pravice bodo uveljavili

železnice le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ

Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ

Uredništvo in upravištvo: Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Naš kongres.

Kao što je članstvu već poznato, naš Kongres je sazvan za 3. i 4. juna... Dne 3. VI. prijepodne: 1. Otvoritev kongresa... 2. Biranje Verifikacione Komisije... 3. Plenarno zasjedanje... a) Poročilo sekretara... b) Poročilo blagajnika... c) Poročilo nadzornog odbora.

Glavni članovi... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Vabilo na kongres.

V času od 3. in 4. junija 1927 se vrši v Ljubljani v prostorih restave (Sala Tivoli) III. REDNI KONGRES Saveza Železnice Jugoslavije. Dnevi 3. VI. dopoldne: 1. Otvoritev kongresa... 2. Volitev verifikacijske komisije... 3. Plenarno zasjedanje... Dnevi 4. VI. dopoldne: 1. Zborovanje sekcij... 2. Plenarno zasjedanje... III. redna konferenca balkanskih transportnih organizacij.

Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres članstvo...

1. Zasjedanje sekcija... 2. Plenarno zasjedanje... a) Poročilo sekcija... b) Izbor nove uprave... Dne 4. VI. 1927. III. redovita konferencija balkanskih transportnih organizacija.

Centralna uprava... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Centralni odbor... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Centralni odbor... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Naš kongres.

Kao što je članstvu već poznato, naš Kongres je sazvan za 3. i 4. juna... Dne 3. VI. prijepodne: 1. Otvoritev kongresa... 2. Biranje Verifikacione Komisije... 3. Plenarno zasjedanje... a) Poročilo sekretara... b) Poročilo blagajnika... c) Poročilo nadzornog odbora.

Glavni članovi... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Centralna uprava... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Centralni odbor... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Na Vsedelavski zlet pridejo sodrugi iz Avstrije, Francije, Nemcije in drugih dezel. Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Na Vsedelavski zlet pridejo sodrugi iz Avstrije, Francije, Nemcije in drugih dezel. Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Na Vsedelavski zlet pridejo sodrugi iz Avstrije, Francije, Nemcije in drugih dezel. Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Na Vsedelavski zlet pridejo sodrugi iz Avstrije, Francije, Nemcije in drugih dezel. Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo... Glasom § 16. (a) saveznih pravila, delegate za Kongres bira članstvo...

Na Vsedelavski zlet pridejo sodrugi iz Avstrije, Francije, Nemcije in drugih dezel.

Pridite z družinami na Vsedelavski zlet v Ljubljano!

Na konto gornjega prilhranka naj se s takojšnje veljavnostjo ukrene sledeče:

a) eksistenčni minimum, ki je bil določen za pomožne delavce na 4,25 Din in za profesionaliste 5 Din, naj se s takojšnje veljavnostjo poveča za delavce na 5,25 in za profesionaliste na 6,25 Din;

b) redukcija urnih plač čez gornji minimum naj ne presega 25 para na uro;

c) premije naj se izplačujejo kurilniškemu osebju v isti izmeri kot leta 1925 s pristavkom, da dobi premije ono osebo, ki faktično dela na popravilu lokomotiv, vozovih in opremlja stroje.

2. V svrhu odprave redukcije, katera, ako bo ostala, ogroža promet sploh, pa naj direkcija v lastnem delokrogu stavi na ministarstvo saobračaja zahtevo po odobrenju naknadnega kredita v izmeri, kolikor je bil proračun mašinskega oddelka reducirana.

Kakor razvidite iz predstoječega, se je vršila v prvi vrsti intervencija le v onem obsegu, kolikor se da rešiti v delokrogu direkcije, med tem ko se je za ukinitve redukcij sploh zhteval naknadni kredit.

Uspeh te intervencije je sledeč:

Da se poviša sedanja urna plača vsem turnus delavcem, pepelarijem, premogarjem itd., ki imajo plačo do 5,25 Din na uro, ako so oženjeni, za povprečno 50 para na uro, ali 4 Din dnevno. Enako se poviša plača najnižje plačanim oženjenim profesionalistom. To povišanje stopi v veljavo s 25. aprilom 1927.

To je bil prvi uspeh »Saveza železničarjev« v tej borbi, s katerim se je pomagalo najbednejšim in najslabše plačanim delavcem. Pripominjamo pa, da bo »Savez« borbo nadaljeval vse dotlej, da doseže povišek tudi za samce in one, ki imajo plačo čez 5,25 Din, da se tako po-

polnoma odpravi redukcija. Uspeh pa bo odvisen v prvi vrsti od železničarjev samih, da izprevidijo pravo pot in se organizirajo v vrstah »Saveza«.

V isti intervenciji se je tudi zahtevalo ukinjenje pošiljanja progovnih delavcev na brezplačen dopust ter se je direktorju točno raztolmačil položaj, v katerem se nahajajo zlasti oni progovni delavci, ki so odvisni samo od železniške službe. Doseglo se je toliko, da se bo ukinil ta brezplačni dopust zaenkrat za one, ki nimajo nikakega svojega imetja, ampak so navezani le na službo.

Akcija za zboljšanje položaja progovnih delavcev (ukinitve dvo-dnevne dopusta in redukcije plač) se vodi naprej. Progovni delavci! Borite se! Organizirajte se! Proč z malodušnostjo, ker ako bodete obupavali, bodete propadli, ako se bodete borili, bodete zmagali. — Kdor stoji izven organizacije, kdor omahuje, je izdajalec vseh trpinov in lastne družine. Steherni delavec se mora zavedati tega, da v štirih dneh se ne da producirati toliko kot v šestih; lačen delavec, ki ne ve kako bi pristradal kruh za svojo družino, ne more delati tako, kot delavec, ki se mu ni treba bati za obstoj.

Upravi naj bo to zadnji opomin. Zaveda pa naj se, da bo edino ona nosila pred celim svetom odgovornost za nesreče in nezgode, ki se bodo zgodile vsled razpadlih in zapuščenih prog, razpadlih in v neredu po njeni lastni krivdi!

U borbu protiv reduciranja nadnica!

»Novi budžet sastavljen je na temelju porasta i stabilizacije Dinara, uslijed čega su i pijačne cijene radnika pale.

Buduć po čl. 7. Privremenog Pravilnika satnine radenika ugovaraju se slobodnom pogodbom između Uprave i radenika, a na bazi pijačnih cijena, prisiljena je bila ova Uprava, da neprekorači iz gornjih razloga skraćeni budžet, satnine sniziti.

Novo satnine važe od 25. marta ove godine, a izveštene su na uvid na oglasnim pločama pojedinih odjeljenja.

Svaki radnik koji ne prihvaća po Upravi ponudjenu mu satninu, može službu otkazati, te ukoliko u roku od 8 dana nepodize svoju poslovnu knjigu, smatra se da je prihvatio ponudjenu mu satninu, te da je gornja pogodba pravomoćna. . . . Usmene reklamacije se nemogu iz gornjih razloga uopšte uzeti u pretres.

Ovim oglasom oglaseno je dne 11. aprila o. g. radnicima u zagrebačkoj radionici reduciranje njihovih satnih plata. Koliko li grubosti, barbarizma i cinizma u svega nekoliko redaka. U istinitost ove poruke radnici skoro nisu mogli vjerovati dok god nisu razgledali isplatne listine i zaista vidjeli, da je sve to kruta zbilja i nimalo kakva april-ska šala.

Prije svega moramo ustvrditi, da je tumačenje o porastu i stabilizaciji Dinara posve netočno: Dinar je doduše već treću godinu na istoj kursnoj visini, ali to ne znači nikakovu stabilizaciju kupovne vrednosti i moći. Isto je tako neistina, da tim povodom padaju i pijačne cijene radnika. Pijačne cijene radne snage, ako padaju i ukoliko su negdje pale, nije to bilo posljedica »stabilizacije i porasta« Dinara, već nečovječnog i egoističnog prohtjeva vlasnika Dinara, kapitalista, koji iskorišćuju privrednu krizu i uslijed besposiennosti teški položaj radnika u pravcu, da se ovu tešku situaciju radnika još više pogorša naturanjem najgorih uslova rada. Razlog, dakle, nije u Dinaru, već u do zločinstva niskom egoizmu onih, koji kapitalima i nad radnom pijacom gospodare.

Ovim svojim postupkom reduciranja radničkih satnina, koji je primijenjen u svima radionicama i jedinicama gdje su zaposleni radnici,

i železničke uprave, inspirisane novim budžetskim zakonom, stavile su se potpuno na stranu kapitalista. Vlada i Ministar Saobračaja koji bi inače prvi bili zvani da upravo u sadanjoj krizi budu na strani radnika, koji teško trpe i stradaju, otvoreno su stavili na stranu i u službu onih, koji od ovih teških prilika za radnike čine koristi lično za sebe. Nikakav »porast i stabilizacija« Dinara nije razlog zakidanju radničkih satnina. Razlog leži u nezajzljivom kapitalističkom profitu cjelokupne kapitalističke klase, kojoj vjerno i harno služe naš Parlament, Vlada i železnička uprava.

U dokaz tome najbolje služi duh i smisao, koji provejava iz gore citiranog oglasa. Iako član 7. Privremenog Pravilnika predvidja obostrano sporazumijevanje o visini nadnice, uprava je nadnice ipak utvrdila samo jednostrano i bez da su radnici išta znali. Radnici treba sada da dadu sporazum time što će šutjeti, odnosno nespozrazum time što će posao otkazati. Zar to nije cinizam najniže vrste i sračunan samo na to, jer će se svaki radnik na takav sporazum teško odlučiti u sadanjim prilikama, kad nema nimalo vjerojatnosti, da će na drugom mjestu naći rada, a ako nadje, to će biti kod kapitaliste sa istim načinom pogadjanja. Usmene reklamacije u pitanju sniženih plata uopće nemogu biti uzete u pretres. Zaista se u bezobrazluku prema radnicima nije moglo ići niže. Ovo već premaša i osornost privatnog eksploatatora, koji je spreman da sa radnicima barem razgovara.

Sniženje satnina je opće i nema mjesta gdje radnici sniženjem plata nisu pogodjeni. Oni su pogodjeni utoliko više, jer je skupoća života ne samo ostala ista od unatrag nekoliko godina, već se stvarno još i povećava. Indeks cijena životnih namirnica u zadnje vrijeme je osjetno skočio, a potencirajuće ga naročito uslijedilo poskupljivanje stanarine. Prilike na pijaci cijena artikala za održavanje života iz dana u dan se pogoršavaju. Reduciranje pogadjaju radnike u najgore doba.

Ona su plod smišljenog ataka sa ciljem »smanjivanja« budžeta rashoda, a da li je to dobar i pravi put za »sanaciju« saobračaja, o tome se vjerojatno nije ozbilnije ni mislilo. Za bogove, koji nad tom državom vedre i oblače, glavno je sadašnjica i momentani račun, a što će kasnije doći, njih se malo tiče. Kasnije mogu željezničari i željeznice ma i propasti.

Protiv ovih reduciranja nužno je sa strane sveg želj. osoblja iskazati življi otpor. Taj otpor treba da bude svestraniji, vidljiviji i osjetljiviji. Do

sada su jedini naši drugovi ustali protiv reduciranja otvoreno i sa najoštrijim protestima. Ti protesti dižu se neprestano dalje i neće se slegnuti, dok se položaj radnika ne popravi. Da bi se u obrani radničkih nadnica imalo uspjeha treba neodložno nastatati živim radom oko toga, da se u svim mjestima čim prije ojačaju i osnuju naši pododbori, koji treba barjak borbe i obrane ispred željezničara da ponesu. Spas leži samo u organizaciji i u borbi kroz Ujedinjeni savez željezničara Jugoslavije.

Ne boste nas prestrašili!

Upravne oblasti zadnji čas posvećaju veliko pažnju našem savezu ter so nekatere podružnice in njih funkcionarji stalno preskrbljeni z obiski varuhov javnega miru in reda.

Danes naslikamo en slučaj: V neki podružnici na Štajerskem pride k predsedniku orožnik in ga vpraša, od kdaj obstoja podružnica in kako deluje. Dobi primeren odgovor in odide.

Drugič prideta dva orožnika k predsedniku v službo na postajo, ga vzameta od dela domov ter mu izvršita natančno hišno preiskavo, prebereta vse papirje ter vzameta eno okrožnico.

Tretjič pride zopet eden sam ter reče predsedniku, da je osumljen kot komunist ter zahteva pojasnila, kakšne časopise bere. Končno zahteva od njega fotografijo.

Četrtič pride zopet orožnik k njemu s posebno tiskovino policijskega komisarijata v Mariboru (natančen popis kot je za hudodelce) ter jo je moral izpolniti.

Enaka poročila prihajajo od drugod. Gotova pisma za centralo se na pošti »izgube«. Gospoda lahko izvaja nad nami teror, lahko preganja naše zaupnike, saj si je za to ustvarila vse potrebne zakone. Ustrašila nas ne bo, vsako preganjanje bo naše delo podvojilo, potrojilo, naše moči pomnožilo, ker mi bomo v boju za naše pravice in bodočnost vztrajali in zmagali!

Vse zaupnike opozarjamo, da nam vsako preiskavo, persekucijo in grožnjo takoj točno javijo, da bo »album o koalicijski svobodi in postopanju oblasti v državi SHS« popoln in da bo učinkoval, predložen na merodajnih forumih.

Nema poboljšanja bez borbe.

Ne samo u oblasnim Direkcijama već i u Ministarstvu Saobračaja potpuno zavladava krkoš prema svemu, što željezničari traže i što oni za održanje sebe i bolje otpravljanje službe predlažu. Tome za dokaz neka posluži i najnoviji odgovor Ministarstva upućen nam na naših 8 prestavki podnešenih u januaru ove godine. Samom odgovoru nedajemo nikakvog komentara i isti neka si dadu željezničari sami. Isti glasi:

»Ministarstvo Saobračaja Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

Br. 8931/27

17. aprila 1927. u Beogradu.

Ujedinjenom Savezu Željezničara Jugoslavije

Ljubljana.

Na Vašu predstavku od 17. januara o. g. izveštavate se, da je, prema izveštaju Generalne Direkcije Državnih Željeznica, Pravilnik o pomoćnom osoblju izraden i predat Ministarskom Savetu radi donošenja odluke; da je pitanje kredita za lične izdatke rešeno donošenjem budžeta za godinu 1927/28.; pitanje penzionih fondova delimice je rešeno finansijskim Zakonom za god. 1927/28., a delimice rešice se pravilnikom o pomoćnom osoblju; potrebna tumačenja Pravilnika o spored-

nih prinaldežnostima, u koliko su tražena, izdata su već.

Što se tiče izmena u Uredbi u bolesničkom fondu, one su sada još u radu i videće se što se od Vaših predloga moći uvažiti.

Što je pravilnik o besplatnih kartama stupio već na snagu, ne mogu se provesti nikakve izmene.

Ministarstvo ne drži potrebnim izdati nikakova upustva u pogledu primenjanja naredbe glede odbijanja intervencija, koji idu za tim, da remete službene donose, pošto je ona jasna i stvar nadležnih, da protumače koje intervencije idu za to da remete red, a koje ne.

Što se tiče odluka Državnog Saveta donetih po žalbama službenika na razvrstanje, one su punovažne i ne mogu se menjati administrativnim aktom pa ni rešenjem samog Ministra, zbog toga suviše su i nekorisne predstavke podnete u tom smeru.

Po naredbi Ministra Saobračaja: Načelnik Admin. Pravnog Odeljenja:»

(Podpis nečitljiv.)

Dakle: Drugovi željezničari! Ministarstvo hladno prelazi preko svih Vaših traženja i ne udovoljava im. Udovoljit će im samo onda, ako budete spremni i jaki, da ih borbom izvojujete.

Držite tatu!

Doslej smo imeli pač pri naši vzorni upravi slučaje, da so poedini funkcionarji, blagajniki, načelniki poneverili po par stotisoč uradnega denarja ali drugače uganjali korupcijo za lastni žep, često nekaznovani, često za to le upokojeni.

To pa, kar se je zgodilo pred nedavnim v ljubljanski direkciji, pa presega vse mere ter se po našem dosedanjem mnenju tudi na Balkanu ne bi smelo pripetiti. Vsem je znano, da so se godile v kurilnici Maribor razne malverzacije ter sta bila aretirana ravno koncem januarja računovodja Rojko in računski uradnik Vokač. Rojko je bil nato upokojen, Vokač reduciran. Uradna komisija direkcije državnih železnic v Ljubljani je nato ugotovila primanjkljaj, ki gre v stotisoče dinarjev ter je v funkciji kot uradna komisija dvignila denar za izplačilo plače osebju kurilnice Maribor za 1. II. 1927 in je to plačo sama izplačevala. Osebju so bili, kot vsak mesec do tedaj, tako tudi za februar odtgnjeni pri-

spevki za Posojilno in hranilno društvo Maribor, Vzajemnost, Pogrebno društvo Maribor in Ljubljana, a ti odtgljaj se niso izplačali navedenim zavodom ali pa morda vrnili lastnikom, železniškim delavcem, ampak — čujte in strmite — ta denar je porabila komisija, baje po direktivi nekega g. Borštnerja od direkcije, za kritje primanjkljaja, ki se je ugotovil v kurilniški blagajni.

Vse intervencije prizadetih ljudi in društev, da se jim povrne njihov denar, so bile brezuspešne in poseči so morali sedaj po zadnji pomoči, to je po sodišču, da si dobe svoj denar, ki ga jim je ugrabila direkcija, nazaj.

Kako se imenuje po kazenskih paragrafih tako ugrabljenje denarja, naj sodi jurist, mi moremo danes le konstatairati, da se ne čudimo številnim defraudacijam in poneverbam, ako daje železniška uprava sama zgled za to.

Ali res ni kreditov?

Na vse intervencije daje direkcija odgovor: »nema kredita«. Skoro bi verjeli, da je to res in da uprava mora reducirati osebo, ako ne bi na drugi strani videli, da si uprava na vse kriplje trudi in išče, kje bi našla še kako novo delo, da si oteži administracijo.

Ze dosedaj je računska služba po za-slugi raznih pravilnikov tako zamotana, da se nikdo ven ne spozna; sedaj pa so jo brihtne glave na direkciji pogruntale, da naj se v svrhu preprečitve poneverb uradnega denarja odtgujejo prispevki za vsa društva na direkciji. Sedaj se je pridružil odtgljajem za društvo »strojevodij«, »kur-

jačev« še odtgljaj za Vzajemnost, razna pogrebna društva, konzume, oblačilnice, Gričar-Mejača, Peko itd. itd. in za vse to delo je sigurno potreba novih moči, ako ga bo direkcija hotela v redu izvesti. Za take stvari je torej kredit tu, ni ga pa za uboge delavce, ki se jih istočasno meče na često.

Velik udarec pa bo to odtgovanje tudi za društva, ki bodo morala plačevati kolke, polodstotno takso, a končno se jim bo zmešala vsa evidenca članov, kar bo povzročilo vedne reklamacije in obilno pisarij.

5. in 6. junija vsi v Ljubljano!

VESTNIK SEKRETARIJATA ZAGREB.

Pokret drugova u Bosni.

Redukcija radničkih satnina.

Kao u drugim radionicama i u Sarajevu pristupilo se reduciranjima satnina i pogoršavanjima uslova rada uopće. Uslovi rada pogoršavaju se u tolikoj mjeri, da sva radionica buktu od nezadovoljstva. Žalbe da je na osnovu njih usledio za radnike povoljan postupak, događalo se sasvim suprotno: pritisak na radnike i postupak sa radnicima postajao je sve grublji i grublji. Što kod ovakvog stanja propada masa materijalnih i ljudskih dobara, o tome, na ogromnu štetu sveukupnog saobraćaja, nitko od namjerodavnijih valda ni pomislio nije. Ne našavši ni razumijevanja ni zaštite kod lokalnih vlasti naši predstavnici iz radionice riješili su se, da o ukupnom stanju u radionici podnesu

izvještaj na namjerodavnijem mjestu, u samom Ministarstvu Saobraćaja. Oni su to i učinili putem jedne deputacije, koja je uz saradnju Radničke Komore i Centralnog Sekretarijata Radničkih Komora svo stanje i položaj radnika temeljito izložila.

Sa kolikim uspjehom, to će se tek vidjeti. Radnici radionice bez razlike nasmiju zaboraviti, da je do takvog stanja došlo ponajviše radi vlastite slabosti, neorganizovanosti i neborbenosti. Isto tako treba stalno imati na umu, da se do boljega može doći samo tim putem. Na svako zavlacenje na podnošene zahtjeve treba odgovoriti dizanjem i jačanjem svoje klasne organizacije.

Покрет другова у Војводини.

Велики Бечкерек.

Стање у жел. радионици.

О стању у нашој радионици ми смо већ писали, а могло би се и даље писати без престанка. Извјестит ћемо само оно, што је најглавније и што ће за другове у осталим радионицама бити од интереса.

Низат ћемо редом. Кад се радник разболи и буде скинут са рада, није доста да га се поред болести још мући са слабијим лековима и грубим поступцима, већ га се редовно шиканира и неисплаћивања хранарине, на коју обично мора да чека 3 а кад и по 6 месеци. Како је радник обично неорганизован, то се за сво то време нема тко да брине за њега и он буде изврнут најтежом страдању и глади. Кривица за то стање лежи и на жутом народном удружењу, које болеснички фонд чврсто држи у рукама али за биједне железничаре нимало не мари.

Дешава нам се и ово: тик пред првим и када радници очекују исплату буде разглашено, како за исплату нема новца и како буџет није одобрен. Најпре смо вјеровали да је то какав априлски »виц«, али било је и стварности: плате првога заната нисмо добили. Преставите си сада неприлике радника код куће, гдје су их чекали кучевласници за станарину, трговци за робу и остали вјеровници. Сто и сто неприлика је била последица те немарности радионичке управе. А што би се и бринула? Са неорганизованим радницима ради се што се хоће.

Порези на наднице плаћали смо до сада у износу од 5%, а од пред крат-

ког времена без икаквог припита устезе нам се 7%. Или: вечи дио младих радника, који је предходно већ годинама радио у радионици и вратио се са одслуженог рока, управа га поновно више никако не прима у посао. Од њега диже руке. Надам, да ће по повратку из војске одмах начи своје старо запослење, многи наш млади радник се разочарао.

То је укратко стање, које влада овде код нас и које претставља за све нас право мућење. Даје међу нама учвршћена класна свијест и организација, све би било другачије и боље. Иако се наш пододбор Уједињеног Савеза Железничара Југославије налази овје у сталном напредовању, ипак смо још увек преслаби за одлучније одбијање свих тих неправди. То треба да увиди целокупно радништво ове радионице и тек тада, када оно то увиди и буде се организовало у наше редове, моћи ће садање тешко стање да се измени и поправи у корист радника. Међусобна слојност и чврста организованост једини су чимбеници, који су кадри осујетити шиканације управе над радницима. То треба једном сви радници да увиде и да одбаје међусобни расцеп, којег чине и подржавају познати жутоклунаши и »револуционарни« независњаци. Под њиховим заставама је и дошло до свега зла. Ко један треба да узмемо у организацију, у Уједињени савез жељезничара.

Радионички радник.

Drago, skretničar; Sotlšek Alois, nadskretničar; Kontler Ivan, bravarski radnik; Biban Antun, ljevački radnik i Dujmović Ivan, konduker.

Bjelovar.

Dne 28. aprila održavali smo dobro posjećen sastanak sveukupnog članstva, na kojem je podnešen opširan izvještaj sa konferencije u Mariboru. Zaključci mariborske konferencije, kojima se ide za time da se radnike obrani od pogoršavanja položaja redukcijom satnina, sastanak je primio sa zadovoljstvom do znanja. Riješili smo, na sprovođenju mariborskih zaključaka svojski poradići, u glavnom na onima o jačanju organizacije, jer je samo to put koji vodi boljemu.

Na ovom sastanku raspravili smo odmah i naše sudjelovanje na proletarskoj proslavi 1. maja, na kojoj su svi svijesni drugovi učestvovali. Pri koncu još su bile raspravljene neke lokalne stvari, našto je ovaj uspješni sastanak bio zaključen.

Велики Бечкерек.

Молимо Вас, да и у нашем листу известите о првомајском збору, којег су одржали овдешњи радници.

Збор је посетило 500 до 600 радника. Збор је отворио и председао му стари борац за радничка права друг Ухлер, а о значају Првог Маја и борбе радничке класе реферисао је друг Недељко Дивац из Београда. Он се је опширно забавио положајем радничке класе у нашој земљи и у свету и одлучно нагласио, да се радништво мора организовати и борити ако хоће имати какова права. Даље је врло оштрој критици подвргао политику свију досадашњих влада према радничкој класи. Напоменуо је, да се против те протурадничке политике могу радници са успехом борити само кроз јаке синдикалне и политичке социјалистичке организације, иначе никако. По свршеном реферату друга Дивца, који је био пажљиво саслушан и бурно одобран, прочитана је била посебно наша резолуција предложена по пододбору Уједињеног Савеза Железничара, у којој се протестује против прогона наше организације, против редукција и погоршавања свију врста, а коју је збор једногласно примио. Осим овога још је било говорено о положају жељезничара нарочито обзиром на покушаје жутих да нам спријече организовање, што је збор са бучним протестима попратио.

После овог збора прилике се овде у нашем покрету боље развијају и има много изгледа за наше напредовање и јаћање.

Dopisi sekcija i podružnica.

Zagreb.

Sekcija vlakopravnog osoblja.

Odbor sekcije, izabran na nedavnoj oblasnoj konferenciji, razvija vrlo živu agitacionu i organizacionu djelatnost medju vlakopravnim osobljem. Ne samo u Zagrebu već i u provinciji pristupilo je ljepr broj novih članova, koji pojačavaju redove naše sekcije a time izgleda, da ćemo u našoj borbi prije ili kasnije naići na stvarne uspjehe.

Na rezoluciju oblasne konferencije, koju smo sa danom 23. marta uputili oblasnoj Direkciji, dobili smo slijedeći zadovoljavajući odgovor:

Potvrđuje se primitak tamošnjeg dopisa od 23. marta 1927. po predmetu »Zaključci delegata vlakopravnog osoblja« time, da su isti uzeti u ocenu i rad.

Kakva će biti ta »ocena i rad« to ćemo tek vidjeti. Svakako bi već bilo kranje vrijeme, da se po predlozima i zahtjevima osoblja učine i postupci. To u toliko prije, jer su predlozi osoblja posve skromni i u granicama punih mogućnosti.

Bubnjarci.

Mi se opet imamo žaliti na koje-kakve postupke sa nama. Sa slanjem na besplatni dopust još se uvijek ne prestaje, a kod toga se jednako postupa sa onima koji su 10 godina kod željeznice i imaju kod kuće velike fa-

Vsako se mora boriti za existencu in ta boj ni lahek. Ali je čudno, če omaga oče, mati? V najlepši dobi, ko so otroci se nepreskrbljeni, že prihaja strahoma starost, ker ni zdravja. Kje so vzroki? Ali ste že kdaj vprašali: »Ali si s čim izpodkopavam zdravje?« Ali se zavedate, da jemljete če tudi po malem strupe, ki grizejo na Vašem zdravju? Cisto »nedolžna« kava Vam že poganja srce in draži, t. j. ubija živce. In še ne prenehate? Če pijete mesto prave kave »Žiko«, se boste čudili ugodnim posledicam. Prepričali se boste, da ni mogoče doseči zdravja naenkrat, temveč, da je treba graditi v malem.

milije, kao i sa onima koji su kod željeznice tek kratko vrijeme i nemaju familija.

Ovakav postupak izaziva stradanja ne samo dotičnog radnika, već i sve njegove familijarne članove. Koliko je to veliko zlo kada djeca mole kruha ili im treba kupiti neku stvar za školu, pa se nema od kuda. To su vrlo teške boli i te mi pogodjeni radnici svakodnevno osjećamo.

Svi mi smo si svijesni, da se svemu tome može predusresti samo čvrstom organizacijom i međusobnom složnošću. Zato mi i čuvamo i uzdižemo našu organizaciju, nu to bi trebalo da isto tako živo rade i željezničari svih drugih stanica. Tek kada ćemo svim na poslu organizacije biti živi, tek tada spriječit ćemo sve te šikanacije sa reduciranjima i povremenim i plesplatinim otpustanjima.

Indjija.

Biti će Vam sigurno poznato nešto o sudaru u Jankovcima, gdje je brzoteretni voz br. 43 svom snagom naletio na u stanici se nalazeći brzi voz br. 4, kod čega je prouzročena velika materijalna šteta i gdje je bilo i ljudskih žrtava. Stradao je, tko drugi, nego siromašni željezničar. Skretničar, kojeg se za nesreću okrivljuje, netragom je iščeznuo.

Iza nesreće je po poznatom običaju slijedilo »isledjenje«. Ono je išlo glatko i krivac je u osobi skretničara brzo uglavljen. Stvar je predana policijskim vlastima, da ga pronadju i izruče u ruke pravde. Što će još dalje slijediti vrlo nas zanima. Hoće li se uči u razloge ove nesreće malo dublje, ili će ostati sve kod one: vuk pojao ovce i vuk pobjegao u šumu? Vjerojatno je svakako, da neće nitko od »isledjednika« naići na suštinu: da je ovoj teškoj nesreći u glavnom krivac onih 600 dinara mjesečne zarade skretničara, sa kojom nemože da preživi i prisiljen je, da si traži istovremeno rada i izvan željeznice. Izmoren i iznuren drugim i napornim radom on nemože bez pogreške da otalja novih 24 sata službe, a da kod toga nebi zadrijemao ili, najmanje zlo, u službi bio polagan i nepažljiv. Krivo polaganje kretnice je samo posljedica onih 600 dinara, koji ne dostaju za život, a time ni za uredno otpravljanje službe. Kad bi to »islednici« uvidjeli i odredili da se osoblje željezničko ima bolje platiti, stanje bi se u saobraćaju brzo popravilo. Tome još da osoblje bude samo svijesno i da se organizira i za svoje interese bori, položaj sviiju nas postao bi upravo zavidan.

Pozdavljam Vas M. V. I. B.

Нин.

28. aprila izvršena je u ovdješnjoj radionici redukcija radnika po svima odeleњima od prilike 10%. Sa reduciranim radnicima postupilo se na jedan skroz hajdучки начин бацајући их једнаставно на улицу са откауом на 7 дана, а не са 14 дана што им је Привременим Правилником загарантовано. Отпуштало се и такове раднике, који су на боловању и то са тешким повредима које су задобили на раду у радионици. Као што рекосмо, са нама што и поред оваког поступка са стране се поступило хајдучки.

Код свега тога много нас боли то, што и поред овакових поступка са стране радника нема никаквог отпора. Иако кукају појединци до оћајања, ретко који долази ма и неорганизован до организације, да га у тешким приликама заштити. Човјек јер мислио да они то чине из пркоса (би наше раднике су дуговремена школовали револуционарци), али то није тачно: код вечине радника мањка и најужнија самосвест

Zborovi i konferencije

Zagreb.

Odmah po saznanju o redukciji satnina u radionici, dne 12. aprila sazvali smo dobro posjećeni zbor članova i simpatizera, na kojem smo nastalu situaciju temeljito pretresli i riješili, da se protiv svakog pogoršavanja najodlučnije nastupi. Sa tog sastanka upućen je slijedeći protestni brzojav izravno ministru saobraćaja:

»Jednostrano i bez saslušanja radnika uprava zagrebačke radionice osjetno je smanjila nadnice skoro svima radnicima. Izgovor, da su pale cijene živežnim namirnicama i radnoj snazi, nema nikakvog osnova.

Na velikom svojem zboru sakupljeni radnici zagrebačke radionice Vas mole, da naredite upravi radionice, da nijednome radniku dosadanjih satnina ne smanjuje.

Par dana iza toga priredjen sporazumno sa drugim organizacijama veliki radnički protestni zbor u prostorijama radioničke kantine, na kojem je još jednom došlo do izražaja svo nezadovoljstvo nad postupkom uprave, koja zakida nadnice bez pripita i obavještenja. Sa tog velikog zbora upućen je još jednom brzojavni protest na ministra saobraćaja i usvojene su rezolucije, koje su ministru lično izručene. Jedinstveni nastup sviiju struja u radionici mnogo je pridonio, da je borbeni duh radnika, iako najviše neorganizovanih, visoko podignut. Da nema klevetanja i intrigantstva »nezavisnih«, jedinstvenost radnika u ovoj borbi bila zaista potpu-

na i morala bi dovesti do uspjeha. U jedinstvu borbe mi ćemo i nadalje istrajati, da bi na taj način pridonjeli najglavniji dio u nastojanjima za poboljšanje. Svakog onog, koji će jedinstvo ometati i time ugrožavati uspjeh borbe, znati će i radnici osuditi: tima će medju njima konačno odzvoniti.

27. aprila održali smo ponovni članski sastanak ukupnog članstva, koji je isto bio vanredno posjećen. Pored rasprave o položaju željezničara i o daljnjem radu za njihovu obranu, sastanku je podnešen izvještaj o dosadanjem radu podružničke uprave. Izvještaje su podnosili redom drugovi **Korene, Kmet i Pongračić**, te ih je sastanak sa odobrenjem primio na znanje. Po podnešenim izvještajima povedena je još rasprava povodom napadaja »nezavisnih« preko »Organizovanog Radnika« na naš savez, pa je jednoglasno riješeno od »nezavisnih« zatražiti po tom pitanju pismena obavještenja. Ako se oni sa ovakvim lažnim i provokaterskim pisanjem slažu, tada treba šnjima prekinuti svaku vezu jer sa nevaljalcima nemože ni biti zajednice. Posle ovog zaključka prešlo se na izbor novog odbora podružnice, pa su većinom glasova izabrani slijedeći drugovi: **Dubrak Nikola, bravarski radnik; Klokočovnik Dragutin, vlakovodja; Kljunić Martin, dreerski radnik; Plešnik Marko, konduker; Podgorelec Miško, remenarski radnik; Puhovski**

или неко raspoloženje na otpor. Kao grana oni se predaju na milost i nemilost bujišni. Sve to pak radi nemana jedinstvene i čvrste organizacije. U nemaju toga jedinog radničkog oruđa, evo, uprava uradi sa njima što hoće. Da barem sada uvide potrebu organizacije!

Ogulini.

Zadnji dopis u »Ujedinjenom Željezničaru« čitan je među ogulinskim željezničarima sa pravom nasladom. Već godina i godinama nismo imali prilike da bilo pred kime iznesemo naše tuže i patnje, trebali smo čekati da to učini Ujedinjeni Željezničar, iako nas je inače malo koji smo potpuno dušom i tjelom uz njega. Nadamo se pako, da će ovo izvješćivanje dobro uticati na sve kod nas i da će se u skorom vremenu naći daleko veći broj pristaša i da će nam skoro uspjeti uspostaviti onu složnost i međusobnu snagu, kakovu smo posjedovali prije dok nas kojekaki Sekutići i drugi tići nisu preveli u nesretne žute.

Kako je interes za »Ujedinjeni Željezničar« kod naših željezničara vrlo velik, to ćemo za naredni broj privedi jedan novi i opširniji izvještaj o prilikama kod nas, a dužnost čitalaca će pako biti, da Ujedinjeni Željezničar pomognu svojom saradnjom i svojim članstvom u Ujedinjeni Savez željezničara Jugoslavije.

Žalbe drugova iz Siska.

Bez upita i saslušanja radnika izvršena je osjetljiva redukcija satnina radnicima u ložionici i radionici. Zlo su prošli naročito kvalifikovani radnici, protivu čijih plata kao da se je urotilo najgore. Nije se gledalo ni na sposobnost, ni na godine službe, već se je više reduciralo od oka. Odmah kod provedene redukcije nastalo je opće ogorčenje pa su svi bravari nagrnuli u pisarnu da protestuju i odmah su uputili protestnu brzojavku na Direkciju sa zahtjevom, da Direkcija izašalje svojeg činovnika koji će sa radnicima pitanje redukcije sporazumno i pravedno riješiti. Kod ovih redukcija došla je do izražaja još jedna žalosa činjenica: poznati P. Zečić, inače strojevodja i koji sa nama radnicima ničesa zajedničkog nema, prisustvovao je sastavu novih plata i opće je uvjerenje, da za nepravednu redukciju i on snosi odgovornost.

Povodom slučaja uputio je Oblasni Sekretarijat Direkciji u Zagrebu opširnu prijavu i zahtjevao, da se redukcije opozovu. Osim toga da se u Sisku izašalje viši prestavnik Direkcije, koji će sve dogodile se nepravde zajedno sa radnicima ispitati i popraviti.

Ovom zgodom moramo se osvrnuti i na ličnost g. strojevodje Kopse, inače predsjednika poznatog žutog strojevodskog udruženja u Zagrebu. Prigodom ulaska vlaka u stanicu Turropolje davao je strojevodja ulazećeg vlaka signale pištaljkom, na koje se je na drugom kolosjeku nalazeći Kopsa toliko razbjjesno, da je strojevodju počeo na najprostiji način grđiti. Vika kao je i psovao kao pravi kočijaš. Sve to je čulo i vidjelo osoblje obiju vlakova, pa se je redom zgražalo nad tim kočijaštvom Kopse, kojim je on navalio na svojeg kolegu u službi. Ovo iznosimo samo radi toga, da strojevodje širom zemlje uvide, kakvi ih tipovi vode i reprezentiraju.

Naša sisačka podružnica riješila je, da svakih 14 dana priredi za svoje članove po kakovo poučno predavanje iz života radničkog i opće društvenog. Predavanja će se držati svaku drugu nedelju u prostorijama Doma i ulaz je slobodan.

Kako je lična naobrazba i vaspitanje preduslov svakom napretku i uspješju, to neka svi članovi smatraju neodložnom dužnošću predavanja redovno posjećivati. Kroz organizaciju i svijest u borbu za bolji život.

Vinkovci.

Imamo opet da Vas izvjestimo o tragičnom unesrećenju jednog našeg druga, kojemu je željeznička služba priskrbila vrlo crnu sudbinu. Popisač kola Turdi popisivao je vagonu u stanicu i tom zgodom nesretno dospio pod prolazeći stroj, koji ga je teško

izmrcvario i odsjekao mu oboje noge. U strahovito teškim bolima prenešen je Turda u ovdješnu bolnicu i svi strahujemo, da će zlo svršiti. Radi nesreće pozvan je na odgovornost strojevodja prolazećeg stroja, nu bilo bi neozbiljno pripisati mu za nesreću krivicu, jer ovakvu nesreću namjerno prouzročiti bi mogao samo ljudak, a nikako normalan čovjek.

Iza zadnjeg dopisa počelo je živo interesovanje među ovdješnjim željezničarima za »Ujedinjeni Željezničar« i za Savez. Kako su žuti ovdje u

proganjanju protivnika upravo bezobzirni, to se samo toj okolnosti ima pripisati da nam još nije uspelo izditi se javno kao podružnica. Medjutim, svijecha žutih lagano i sigurno gasne. Željezničari počinju uvidjati štetnost te organizacije, pa je ostavljaju i ne mare ni malo za nju. Čvrsto se nadamo, da nije daleko dan kada će naš ujedinjeni pokret nadjačati strah od žutih i time nam dati poleta, da se izdignemo na one snage koje smo i nekada u tom pokretu posjedovali.

Crveni željezničar.

Grobari željezničara s druge strane.

Na uvodnom mjestu prošlog broja »Ujedinjenog Željezničara« iznjeli smo, kako se naopakom saobraćajnom politikom sa vrhova željezničke uprave lagano i sigurno kopa grob željezničarima i željeznici. Ovakva politika »štednje«, koju u saobraćaju provode današnji upravnici, mora prije ili kasnije dovesti do sloma ukupnog saobraćaja: ili time što će radi neizdržljivog položaja sa željeznice otići sve što hoće da živi i da za rad bude i nagradjeno, ali time što će malim platama i lošim životom osoblje biti degenerirano i za dobro i savjesno opravljavanje službe postati nesposobno. Pri koncu smo rekli: »Ovoj politici stati na kraj moguće je jedino putem borbe kroz jedinstvenu i brojno moćnu klasnu željezničarsku organizaciju.«

Jedinstvena i borbena organizacija nije doduše jedini uslov, da bi se stanje popravilo: njih ima više i isto toliko važnih, ali složnost i jedinstvenost željezničara u borbi je glavni preduslov svake obrane i svakog poboljšanja. Najprije jedinstvo i vlastita snaga, onda ostalo. Imajući jedinstvenu organizaciju, jedinstveno prestavnništvo, jedinstveni način nastupanja i borbe, željezničari bi u mnogočem uspjeli. O toj i takovoj organizaciji moralo bi se voditi računa i njezine predloge i traženja moralo bi se uzeti u obzir. Ovakvo pak, dok smo rascjepani na nekoliko skupnih organizacija i desetak kategorijskih, mi smo kod mjerodavnih više predmet sprdnje i žaljenja nego li neki autoriteti uvažena vrijedni.

Stanje u pogledu stvaranja jedinstva željezničarskog pokreta bi se brzo moglo popraviti, kada bi sve željezničarske organizacije bile kojom smo mi. Sve bi one uvidjele brzo, da zlo dolazi upravo od razbjjesnosti i njihovog postupanja, što se sve može stvaranjem jedinstva otkloniti. Medjutim, na veliku nesreću željezničara, njihovih prava i života uopće, jedinstvo željezničara a time i uspješna borba nije tim organizacijama niti svrha niti cilj. One, naprotiv, mogu postojati samo kao sićušne i beznačajne grupe, doduše vrlo štetne, ali u jedinstvenoj organizaciji, gdje bi se moralo raditi živo i sa spremnošću na podnošenje žrtvi, tu bi ih nestalo bez ikakvog traga. Toga, medjutim, vode tih organizacija neće. Oni su radje svijesni razbijajući jedinstvene snage, a sdruge isto tako svijesni pomagači onih na vrhovima željezničkih uprava, u koptanju groba željezničarima i željeznici.

Za dokaz, koliko se u razbijanju jedinstvenih željezničarskih snaga polazi daleko, iznosimo neke dokumente, koji se odnose na podmuklo razbijajuću ulogu »nezavisnih«. Cijelom svijetu je poznato, da smo mi prigodom našeg Kongresa Ujedinjenja 1925. g. bili spremni na najveća popuštanja, samo da bi se postiglo nužno i željeno Jedinstvo. Zašto su žuti od Ujedinjenja pobjegli, to smo donekle znali i razumjeli: ali zašto su od Ujedinjenja pobjegli »nezavisni«, to nam je dugo vremena bilo tajna. Sami za dobro željezničara nisu ništa radili, a ujedinjiti se nisu htjeli: pa koga su vraga uopće htjeli? Nu zaklela se

Iz saveza.

Kako ćeš se osloboditi žutog udruženja?

Nama se sve više obraćaju željezničari sa žalbama, da bi rado pristupili u naš savez i u njem izvršavali sve članske dužnosti, ali im je to pristupanje otežano s razloga, jer se nikako nemogu riješiti prisilnoga članstva u žutim narodnim organizacijama. Ve-

zemlja raju, pa su i oni jednom morali otkriti svoje prave karte. Od Ujedinjenja pobjegli su samo zato, da mogu kad tad željezničarima udariti nov nož u leđa osnivanjem i stvaranjem jedne nove, čisto njihove »željezničarske« organizacije. Bez crvenila na obrazima i bez griznje savjesti, oni su upravo sada u naporu rada, da privedu u život još jednu organizaciju, još jedan povod više zlu i propadanju na niže. Sa planom stvaranja nove organizacije oni su dugo čekali i pojavljuju se šnjim sada, kada se na željezničare survava zlo sa sviju strana, kada su prilike iznad svega mutne, e da u mutnome nešto ulove. Kod svega je pako najpogubnije to, ta »nezavisna« čeljad ne prilazi stvaranju organizacije radi željezničara i na njihov zahtjev, već radi i na zahtjev ljudi, koji sa željezničarima i željeznicom ničega zajedničkoga nemaju. U jednoj odluci CRSOJ. (Centrala »nezavisnih« organizacija) određuje se: ima da se osnuje centrala saveza saobraćajno transportnih radnika. Dakle još jedna centrala i još novo i dubje razbijanje. Iza ovo naloga prišlo se odmah izdavanju nekakvog »Biltena« o položaju željezničkih radnika, koji je u bezbroj primjeraka i besplatno dijeljen, u kojem se veli ovo: »Željeznički radnici i službenici na sve treba da odgovore . . . grupisanjem u svoju borbenu sindikalnu organizaciju, Sekciju željezničara u Savezu Radnika Metalne Industrije i Obrta Jugoslavije iz koje treba da se obnovi i ponova rodi Savez Saobraćajnih i Transportnih Radnika i Službenika Jugoslavije« itd. Nešto kasnije iza toga izdavači tog »Biltena« aranžirali su i nekakvu konferenciju »željezničkih radnika« u Beogradu, od koje konačno ima da se rodi i centrala i novi savez. U tome smjeru počela je da kusuri i komunistička štampa sa »Organizovanim Radnikom« u Zagrebu na čelu, koji je prvi počeo vatrom na nas prikazujući nas »izdajicama«, a koji će sutra početi prekorukama nove organizacije, koje Centrala će biti sastavni dio nevaljalog i razbijajućeg pokreta tzv. »nezavisnih« sindikata. Tako su i »nezavisni«, ti najglatiji »revolucionari«, konačno prešli u front onih, koji rade željezničarima o glavi i kopaju im grob.

Iznosimo sve ovo pravovremeno pred naš naredni Kongres, kako bi svi učesnici imali pravu sliku stvarnih snaga sa kojima željezničari razpolazu i bili pravovremeno upozoreni na opasnosti, koje tim snagama ozbiljno prijete. Više je no sigurno, da »nezavisni« pokret nikada među željezničarima neće zahvaliti jačega korena, nu pored svega toga taj pokret svojom razornom ulogom može priječiti naše razvijanje. Radi toga je još jednom preporučljivo, da se jasno razvidi: da li je sa tim pokretom moguće ujedinjenje i zajednički rad? Ako je, treba ujedinjenje izvršiti. Ako pak je ujedinjenje nemoguće i oni neće da pridju u našu zajednicu, tada treba jedinstveni željezničarski pokret stvarati time, što će se našim požrtvovnim i istrajnim radom sve željezničare okupiti pod barjak Ujedinjenog Saveza Željezničara Jugoslavije, na koji rad treba odmah da se podje. S. P.

čina tih drugova izjavljuje, da u nacionalno udruženje nisu nikada dobrovoljno pristupili i da im se članarina za to udruženje usteže bez njihovog pristanka, pa iako su se protiv te pljačke žalili kod svojih šefova, to im nije pomoglo i članarina im se opet dalje bez pripita usteže. Pristupanjem u naš Savez plaćali bi u tom slučaju dve članarine: jednu nasilno žutima, drugu dobrovoljno nama, zašto opet im teško dostaju mate-

rijalna sredstva. Većina tih drugova traži istovremeno od nas intervenciju, da nastojimo kako bi ih žutog udruženja i ove pljačke oslobodili.

Svima tima drugovima poručujemo: žutog narodnog udruženja oslobodit ćete se najbrže slijedećim putem: napišite na četvrti arka papira ovo: »Potpisani N. N. istupam iz toga udruženja sa danom dne (datum) i od toga vremena nedozvoljavam, da mi se članarina za to udruženje službenim putem usteže.« Toj ceduljici priklopite u Vašem posjedu se nalazeći članovnik udruženja i oboje zajedno pošaljite tada nama na adresu: Ujedinjeni savez željezničara Jugoslavije, Oblasni Sekretarijat, Gajeva ul. 32, Zagreb. Članovnik i istupnicu mi ćemo tom udruženju sami dostaviti sa zahtjevom, da se sa nasilnim ustezanjem članarine bezuvjetno prestane. Ako bi iza ovako učinjenog istupa ustezanje članarine još uvijek slijedilo, tada ćemo protiv udruženja mi sami postupiti.

Molimo istovremeno i sve funkcionere podružnica, da gornji predmet željezničarima na skupnim sastancima ovako pojašne.

Savezne značke.

Svima podružnicama pripisate su značke našeg Saveza izdane pred naš Kongres, koje se raspacavaju uz odštetu od Din 10. Značke su vrlo lijepe i ima da služe kao vanjski znak pripadnosti klasnom željezničarskom pokretu. Značku treba da si pribavi i da nosi svaki naš član, pa zato koji je još nema neka je od funkcionera podružnice odmah zatraži. Funkcioneri pako, koji su prvu pošiljku znački već raspodali, neka naruče hitno drugu. Novac ubran za značke treba najkasnije 1. juna obračunati Centrali, jer će iz novca ubranog za značke biti pokriveni troškovi Kongresa, koji će, po dosadanjim proračunima, stajati naš pokret najmanje oko 25.000 dinara. Zato budimo u raspacavanju znački vrlo požrtvovni.

Osnivanje Fonda za žrtve borbe.

Usljedila premještanja i otpuštanja naših najboljih funkcionera i članom iziskuje od nas i naše organizacije neodložnu dužnost da se progonima pogodjene drugove finacijsalno pomogne. Neke više a neke manje, već prema potrebama i težini situacije, u koju je proganjan zapao. Ova pomaganja iziskuju od nas izdavanja i to takova, za koja su sredstva vrlo slabo predviđena i do sada slabo namaknuta. Da bi se toj manjkavosti doskočilo i da bi se egzistencija naših progonojenika i u najtežim prilikama osigurala, riješila je Centralna Uprava našeg saveza, da se u tu svrhu osnuje posebni Fond za pomaganje žrtvi naše borbe, u koji će članovi doprinositi dobrovoljne mjesečne priloge.

Detalnije upute za osnivanje toga Fonda pripisat ćemo podružnicama za koji dan, nu sada već neka se započne živom agitacijom među članstvom, da se čim više drugova na dobrovoljno podnašanje ove žrtve iznadje. Budimo i u toj stvari požrtvovni. Što danas meni, to sutra tebi!

Dobrote klero-radikalne vlade.

Klerikalno časopisje se trudi na vso moć, da bi željezničarje prepričalo o svoji dobri volji ter jih odvrgnilo od prepričanja, da so edino klero-radikalna vlada krivci za vse redukcije.

Danes zvone ti slovenski poslanci, a po toči zvoniti je prepozno ter porabijo vsako priliko, da govore o težkem položaju željezničarjev v Sloveniji (pri tem se pač dobro zavedajo, da vse to nič ne pomaga); ko pa je bil čas za to v finančnem odboru in v parlamentu, niso glede potreb željezničarjev niti ust odprli. Tedaj so seveda bili v vladi.

Danes prinašamo med okrožnicami vest o velikem udarcu na vse delavstvo na železnicah, katero je vsled redukcij plač in dveh dni brezplačnega dopusta tedensko že popolnoma uničeno in sicer, da se jim davek poveča za 100 odstotkov in več od dosedanjega.

G. Zebota in tovariše, ki so toliko govorili, da so potom amandmanov zboljšali splošen položaj, vprašamo:

Kdo je sprejel čl. 79 finančnega zakona, ki spreminja dosedaj veljavne davke po čl. 177 fin. zakona za leto 1926-27?

Kdo je izenačil davek na zaslužek telesnih delavcev, ki prejemajo plačo od države? V »Slovencu« ste lomili kopje in slikali naše govornike na shodih za demagoge, nevarne elemente, proti katerim mora nastopiti državna oblast! Govorili ste, da mi lažemo. A dejstva sedaj dokazujejo, kdo je lažnik in kdo je delal proti interesom železničarjev.

Kako bo izgledal davek delavcev sedaj, navedemo primer:

Delavec z urnino 3.60 Din, ki je delal 30 dni v mesecu, je plačal do sedaj:

državni davek	6.50 Din
invalidski davek	2.— Din
komorni davek	1.— Din

Skupno mesečno 9.54 Din
Po novem, od Vas potrjenem davku, pa bo plačal mesečno:

državni davek	17.28 Din
invalidski davek	4.32 Din
komorni davek	1.73 Din
izredni državni pribitek	5.18 Din
Skupno mesečno	28.51 Din

ali trikrat več kot dosedaj. Gospodje! Željezničarji so široko odprli oči, vidijo kdo jim je poslabšal položaj in se ne bodo dali zapeljati nobenim medenim besedam več.

Vodstvo »Prometne zveze«, ako pa to iz gotovih ozirrov ne bi smatralo za potrebno, pa njene člane pozivamo, da takoj obrnejo hrbet takim »dobrotnikom« ter vstopijo v vrste razredno bojne organizacije in se bore:

Za znižanje davkov,
za odpravo redukcije in
za pošten obstoj svojih družin!

Vožnja za Vsedelavski zlet je polovična!

Iz bolniške blagajne.

Kako hoče centralni upravni odbor bolniške blagajne odvzeti železničarjem pravice?

Ni dovolj, da danes ministrstvo sabračaja in generalna direkcija odvzemajo železničarjem pravico za pravico, zmanjšujejo plače in reducirajo, njim hoče slediti še centralni upravni odbor bolniškega fonda, ki je v rokah vodilnih članov Udruga jugoslovanskih nacionalnih železničarjev.

Doslej se je vedno prakticalo, da je bolniška blagajna izplačevala babično pomoč, dečjo opremo in dojlisko pomoč za one otroke, ki so bili rojeni v gotovem roku po očetovi smrti. Ker pa v slučaju poroda otroka neke vdove, ki je porodila tri mesece po smrti moža, ljubljanska oblastna uprava ni izplačala predpisanih datumov, je s. Stanko stavil tozadevni predlog, da se za otroke, rojene po očetovi smrti, vse predpisane datume redno izplačujejo. Ta predlog je bil soglasno odobren, a nad tem sklepom se je spodbudil centralni upravni odbor v Beogradu ter sporočil pod št. 617 od 29. IV. 1927 ljubljanski upravi sledeče:

»Na dopis št. 1414-27 se Vas obvešča, da je centralni upravni odbor na seji dne 27. IV. 1927 sklenil zaključek, da se podpore ob porodu ne morejo izplačati za one porodice, ki se pripete po smrti člana in to iz razloga, ker je pravica do teh pomoči vezana na trimesečno neprekinjeno članstvo, a s smrtjo pa preneha članstvo bolniškega fonda!«

Ta odlok je zopet jasn dokaz vsem železničarjem, ki še mislijo z lastno glavo, da centralni upravni odbor bolniške blagajne vrši napade na zadnje pravice železničarjev ter ukinja davno zagarantirane datuje!

Člani »Zveze«, ali si pustite to dopasti? Ali bodele še ostali člani take organizacije? Da pa ne bo slepomišljenj in izgovorov, dokažemo, da so te datuje članom pristojale, kar dokazuje sledeča okrožnica:

Št. 320/Uf-25 Ljubljana, 19. II. 1925.

Okrožnica št. 39-VI.

Dajatve bolniške fonda za posmrtnike.

Vsem službenim jedinicam in gospodom železniškim zdravnikom!

Centralna uprava humanitarnih fondov je dostavila oblastnim upravam humanitarnih fondov pod št. 950-25 nastopni odlok:

Na vprašanje poedinih oblastnih uprav radi pravic na podpre za posmrtnike (po smrti očeta rojene otroke) članov bolniške blagajne je začasn centralni upravni odbor b. f. na svoji seji dne 22. II. 1925 odločil, da se za posmrtnike članov boln. fonda izdajajo vse one podpore, ki se izplačujejo na podlagi obstoječih odredb za ostale novorojene otroke, ter da se te podpore izplačujejo za one otroke, ki so rojeni do vključno 300 dni po očetovi smrti.

Direktor: dr. Borko s. r.

Začasni upravni odbor — ki je bil imenovan od ministrstva — je priznal tem otrokom pravico do vseh podpor, od gospodov Zvezarjev izvoljeni centralni upravni odbor (proti kateremu je glasovalo le 5 sodrugov-delegatov) pa te pravice najbednejšim vdovam in otrokom jemlje.

Zahtevamo takojšen preklic zaključka seje z dne 27. IV. 1927; one železničarje, ki pa so še ostali člani »Zveze«, pa pozivamo, da na slične provokacije centralne uprave primerno odgovore.

Novi dokazi »dela za železničarje« od strani centralnega upravnega odbora bolniškega fonda.

Okrožni urad za zavarovanje delavcev v Ljubljani je uredil v svojih prostorih moderno urejena zdravilna kopalnica. Oblastni upravni odbor ljubljanski je takoj ukrenil vse korake, da tudi za železničarje doseže v teh kopalnicah gotove ugodnosti ter jim tako omogoči uspešno zdravljenje. Sklenili smo z okrožnim uradom pogodbo, a tudi nad to se je spodbudil centralni upravni odbor v Beogradu ter izdal sledeče rešenje:

»Št. 614 od 29. IV. 1927: Na dopis br. 1416 izveštavate se, da je centralni upravni odbor na sednici održanoj 27. IV. 1927 doneo zaključak, kojim ne odobrava izdatka za razna kupatila u zdravilišću okružnog ureda.

Bolniški fond do sedaj ni dajal takih zdravljenj, a datujev iz kase bolniškega fonda se ne more povečati, dokler se ne bo videlo gibanje dohodkov in izdatkov v tem letu z ozirom na večje obveznosti bolniškega fonda.«

Mislimo, da k temu ni potreben komentar, ki si ga bodo pač naredili železničarji sami. Edini odgovor na slične klobute je, da se vsi železničarji organizirajo v vrstah razredno bojne organizacije ter pri prihodnjih volitvah prevzamejo bolniški fond v svoje roke.

Neredno izplačevanje hranarine.

V dobi, ko je bilo progovnim delavcem odvzeto znižanje plač in dvema dnevnoma brezplačnega dopusta skoro polovico prejemkov ter so tako izpostavljeni direktno lakoti in bedi, nekatere progovne sekcije ne posvečajo izplačevanju bolniških podpor nikake pažnje ter se vedno

bolj množe slučaji, da morajo čakati delavci po cel mesec na hranarino, dasi dobe sekcije že okoli 15tega platne spiske za izplačilo. V bodoče bomo dotične gospode javno ožigosali ter jim poskrbeli za primerno nagrado, ako ne bodo izplačila hranarine spravili v red.

Kaj je z zobozdravniki?

Pol leta je že preteklo od tedaj, ko je bil storjen sklep, da se v vseh večjih centrih nastanijo zobozdravniki, da se tako razbremenijo centralna ambulanta in železničarjem pripomore do pravočasnega zobozdravljenja. Ptuj, Novomesto, Celje, Jesenice čakajo na rešitev, a Beogradu se ne mudi nikamor, ampak pusti mirno ležati kje v kakem kotu naše sklepe.

Od oblastne in centralne uprave zahtevamo, da službenim potom pri ministrstvu urgirata in izposlujeta odobritev naših sklepov, ki so tako v interesu železničarjev kot fonda samega.

Iz okrožnic.

Vozne olajšave.

Pod št. 65.478/27 od 21. aprila 1927 je izdala direkcija sledeče tolmačenje:

Vsem edinicam!

Navodila o izdajanju voznih olajšav k »Pravilniku o povlasticah za vožnjo po železnicah« člen 38.

V službenih novinah saobračajnih ustanova št. 8 z dne 15. aprila 1927 so izšla navodila o izdajanju voznih olajšav, kakor so napovedana v čl. 38 Pravilnika o povlasticah (okrožnica št. 14-VI-27 z dne 20. jan. 1927). Glavne razlike napram dosedaj veljavnim določbam so sledeče:

I. Za železniško osobje.

Vozne olajšave za:

- neporočene hčerke aktivnih uslužbencev, ki žive še pri stariših in jih stariši vzdržujejo, če jim ne pripada več legitimacija;
- očeta, mater, sestro, ki živijo v skupnem gospodinjstvu z uslužbencem;
- služkinje;
- spremljevalec težko obolelih aktivnih uradnikov, zvančnikov in služiteljev, so ukinjene.

Prevoz drv za kurjavo je zopet dovoljen s čl. 48.

Nabavljalne zadruga plačajo tudi za razpošiljanje živil na progo 25% normalne tarife; o načinu odprave se bodo edince pozneje obvestile. Rodbinski člani stalnih delavcev zgube po čl. 57 pravico do kupovanja rezijskih kart na podlagi listnih listnih legitimacij, ki jim služijo odsej le v dokaz identitete pri izkoriščanju prostih kart. Žige na teh listnih listnih legitimacijah bode direkcija anulirala in določila termin, do kdaj se imajo legitimacije predložiti.

II. Državni uradniki in duhovniki.

Po čl. 78 je določeno, da morejo drž. uradniki, duhovniki in rodbinski člani kupovati polovične vozne karte za poljubni nižji razred, kakor se glasi njih legitimacija.

III. Dijaki.

50% popust voznih cen za dijake, ki študirajo v inozemstvu velja samo za vpis v šolo in pa za povratek po končanem šolskem letu, na podlagi indeksa in potnega lista (čl. 103).

Dijaki se smejo voziti s 50% popustom le v 3. razredu potniških vlakov.

IV. Društva.

K čl. 112 se posebno opozarja na 50% popust voznih cen, ki ga dobivajo direktno pri potniških blagajnih člani planinskih društev ne glede na število potujočih članov in sicer na podlagi članskih legitimacij, ki pa morajo biti overjene od železniške direkcije; članom drugih društev se sme izdati polovična karta le na podlagi nakaznic izdanih od Ministrstva saobračaja.

Vsemu v poštev prihajajočemu osobju se naroča, da uputstva v Službenih novinah saobračajnih ustanova prouče in se točno po istih ravna.

Za direktorja: Inž. Schneller s. r.

Radi ukinitve voznih ugodnosti za rodbinske člane delavcev je centrala takoj vložila oster protest pri merodajnih inštancah ter dosegla, da se je ukinitve voznih ugodnosti za družinske člane odgodilo do končnega raztolmačenja.

Centrala je istočasno ukrenila vse korake, da obvaruje vozne ugodnosti za rodbinske člane delavcev, zavedajoč se, da je to le prvi izpod uprave, ki bo, ako se ta posreči, odvzela vozne ugodnosti tudi ostalim.

Službena obleka.

Okrožnica št. 4/IV-27.

Vsem službenim edinicam!

Generalna direkcija je pod Br. 12962 z dne 13. aprila 1927 odredila, da službenim edinicam za podelitev v letu 1927 ni treba več sestavljati trebovanj za službeno obleko, mareč je počakati, da izide novi pravilnik o službeni obleki.

Letna obleka, koje podelitev je itak v zaostanku, se bo delila za april 1926 in za pozneje postavljeno osobje na podlagi doslej predloženih trebovanj takoj, čim bo generalna direkcija odstopila direktno potrebno količino te obleke.

Edince se zadnjokrat opozarjajo, da pošljejo takoj po razdelitvi obleke dotične razdelnike odnosno reverze materialnemu skladišču potom svojega strokovnega odeljenja. Ker povzročajo neupoštevanje tega veliko nepotrebne pisarjenja in otežuje vedno vodenje evidence pri posameznih odeljenjih, bo direkcija proti edincam, ki se ne bi ravnale točno po teh navodilih, brezobzirno strogo postopala.

Za direktorja: Inž. Schneller, s. r.

Kakor smo že povodom ene zadnjih intervencij v Beogradu poročali, se bo pravilnik o službeni obleki izpremenil. Takrat se nam je zagotovilo, da se bo za gotove kategorije mesto obleke v naturi podeljeval retulom v denarju. Ukrenili smo sedaj ponovno korake, da se obleka zasigura tudi strokovnikom, izpopolni za svetilničarje itd. ter podeli delavska obleka tudi delavstvu.

Davek na prejemke telesnih delavcev.

Vsem službenim edinicam!

S čl. 79 finacijskega zakona za leto 1927/28 se je izvedla izenačitev davka na zaslužek telesnih delavcev, ki prejemajo zaslužke od države z onimi, ki prejemajo zaslužek od zasebnikov ali privatnih naprav. Davek na zaslužek slednjih je bil uveden s čl. 56 zakona o proračunskih dvanajstinah za mesece april—julij 1925 in deloma izpremenjen s čl. 8 točka VII zakona o proračunskih dvanajstinah za mesece avgust—november 1925 ter uveden na podlagi čl. 177 finacijskega zakona za leto 1926/27.

V smislu zgoraj navedenih zakonitih predpisov plačujejo torej izza dne 1. aprila 1927 naprej vsi telesni delavci, delavke (ke) ne glede na značaj posla, katerega opravljajo od celokupne urnine:

- kot državni davek in kot druge državne specialne pribitke . . . 2.00%
- kot invalidski davek 0.20%
- kot komorsko doklado 0.20%
- kot izredni državni pribitek . . . 0.60%

Skupaj torej 3.30%

N. pr.: Delavec z urnino Din 3.60 plača v mesecu s 30 dnevi:

- kot krzavni davek 2.00% od Din 864.—, to je Din 17.28; b) kot invalidni davek 0.50% od Din 864.—, to je Din 4.32; c) kot kom. doklado 0.20% od Din 864.—, to je Din 1.73; d) izredni drž. pribitek 0.60% od Din 864.—, to je Din 5.18. Skupaj Din 28.51.

Telesni delavci in delavke pod 18 in nad 65 letom starosti vobče in telesni delavci (delavke), katerih zaslužek znaša manj nego 6000 Din na leto, so oproščeni plačevanja tega davka.

Delodajalec jamči za plačevanja svojih telesnih delavcev.

Od čistilnega pavšala se davek ne računa več; opozarjamo pa na okrožnico št. 12/V/27, po kateri je odtegniti 0.5% priznanično takso od čistilnega pavšala. V slučaju nezaračuna teh davščin (radi pod 18. odnosno nad 65 let starosti) je v spisku obustav v rubriki »Opomba« navesti rojstni datum dotičnega.

Razliko za preteklo računsko dobo zaračunajte v platnem spisku obustav računsko dobe od 25. aprila do 24. maja t. l. na ta način, da jo vpišete nad postavke tekoče dobe.

Okrožnico št. 13a/V/26 upr. št. 50.89726 od 18. maja 1926 s tem razveljavljamo.

Za dirktorja: Inž. Schneller s. r.

Komentar glejte v posebnem članku o »dobrotah klerikalne vlade«.

Dopisi.

Zalog. Občni zbor podružnice v Zalogu se vrši dne 22. maja 1927 ob 9. uri dopoldne v gostilni pri g. Strahu v Sp. Kašlju s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Volitev novega odbora. 3. Določitev delegata za kongres. 4. Razno. — V slučaju, da ni zadostnega števila članov, se vrši občni zbor pol ure kasneje, ne oziraje se na število članov. Apeliramo na vas, da se običnega zbora polnoštevilno udeležite ter, v kolikor je kdo v zaostanku s članirano, to pravočasno poravnajte. — Odbor.

Vuzenica. Za nedeljo, dne 22. maja t. l. ob 8. uri zjutraj se sklicuje v prostorih gostilne Miroslav Premrov v Vuzenici redni občni zbor podružnice Vuzenica s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Volitev nove uprave. 3. Poročilo o položaju železničarjev. 4. Volitev delegata za kongres. 5. Razno. Udeležba za vse sodruga obvezna!

Ormož. Člani tukajšne podružnice odločno protestiramo proti ukinitvi mesečnih odmorov pri službi v turnusu 24/24, ki je že itak protizakonita. Ukinitve odmorov smatramo za navadno šikanu, zlasti z ozirom na dejstvo, da ima postaja nadomestnika za kritje teh odmorov v lastnem staležu ter torej ni nikake ovire, da se odmorji ne bi redno podeljevali.

Maribor I. in II. Podružnici Maribor I. in II. sta se dogovorili, da obdržita občna zbora med tednom po 20. maju dalje in sicer isti dan. Vse člane bomo o kraju in času pravočasno obvestili, danes pozivamo še one, ki so v zaostanku s članirano, da jo te dni sigurno poravnajo. Dnevni red občnih zborov je: 1. Poročilo centralnega delegata. 2. Poročilo predsednika, tajnika,

blagajnika. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Volitev novega odbora. 5. Volitev delegatov za kongres. 6. Razno. — Dolžnost slehernega organiziranega sodruga je, da se bo običnega zbora sigurno udeležil.

Konferenca železničarskih zaupnikov iz Maribora se je vršila v soboto, dne 7. t. m. v Ljudskem domu. Navzoč je bil zastopnik centrale Saveza iz Ljubljane in zastopnik je bila tudi podružnica Ptuj. Razpravljalo se je o nastalem položaju vsled blaznih redukcij. Zaupniki, ki so bili v Ljubljani pri pogajanjih, so poročali o istih. Pogajanja so bila težavna, ker nikdo noče biti za radikalno-klerikalne grehe odgovoren. Pač pa so tu ljudje, ki bi naj odgovarjali za nezmanjšano delo ter reden promet. Direktorji in šefi se jeze ter rote delavce, da oni niso krivi, če so krediti nezadostni. Češ: obrnite se z očitki na drug naslov. Toda vendar pa imajo gospodje načelniki nalogo, da izvrše delo tako kot da se ni reduciralo. Toda tak eksperiment se do danes ni še nikjer posrečil. Ako bi se pri nas posrečil, tedaj bi gotovo nekdo zaslužil visok patent! Na konferenci se je ugotovilo, da si res gotovi ljudje prizadevajo, zlasti na progah, da bi šlo delo »normalno« in zato sekirajo delavce. Govori se tudi, da so ti gospodje-postavodajalci rekli, da je treba »poskusiti«, češ: morda pa bo vendar šlo z manjšim številom osobja in poleg tega še z zmanjšanimi plačami. In če pa vendar ne bo šlo, potem pa se naj zahtevajo naknadni krediti. To je tedaj tisto klerikalno maslo! Konferenca je ugotovila, da so oni delavci, ki so bili malo bolj glasni, nekaj dosegli in tokrat se bode menda prvič zgodilo, da bodo tisti skozi padli, ki se zanašajo na druge. Seveda zboljšanje ne more biti trajno, ako se kmalu ne dovoli tistih sredstev, ki tvorijo minimum za kolikor toliko redno delo. Z sedaj ima baje železniška uprava več skode, kot znaša tistih par mizernih milijončkov, ki se jih je nameravalo v okolišu ljubljanske direkcije »prisparati«. Posledice pa bodo nedogledne, ako se kmalu ne popravi, kar se je zagrešilo ter upostavi zopet vsaj prejšnje stanje. Stedi pa se naj tam, kjer je ne samo mogoče, ampak tudi potrebno. Devet višjih uradnikov je zagrebški direkciji več defraudiralo ali na drug način železnico oškodovalo, kot znašajo vse redukcije skupaj. Zato kličemo upravi: Pamet!

Vlakospremno osobje, pozor!

Že opetovano smo opozorili vlakospremno osobje na vršenje in točno upoštevanje predpisov, žal smo vedno naleteli na gluha ušesa. Upamo, da bodo izkušnje zadnjih dni osobje izmordile in ga privedle na pravo pot. Direkcija državnih železnic Ljubljana je namreč poslala vsem onim vlakovodjem, ki so po 1. januarjem 1927 s tovornim vlakom prevozili kako postajo, kjer je bil po voznom redu predviden postanek, po Din 50.— kazni, a 4 vlakospremnike je celo postavila pred disciplinsko sodišče radi deliktov:

1. da so bili sokrivi prekoračenja predpisane brzine tovornega vlaka za 5 do 10 km;

2. da so prevozili postajo Litija in Savo brez postanka in

3. je skontirala še pregrešek, da so s 1000 ton težkim vlakom prepeljali uvozni signal za okrog 100 m in nato rinili vlak nazaj.

Uprava je pri tem pokazala oster afront proti železničarjem ter je treba nauke, ki jih je dala uprava strogo upoštevati.

Uprava se je odločno pred disciplinarskim sodišču postavila na stališče, da se tudi v slučaju zamud ne sme prekoračiti predpisane vožnje te rda se mora v vsaki postaji, kjer je predviden postanek brezpogojno ustaviti, čeprav daje prometni uradnik znamenje naprej.

Vse štiri obtožence je zagovarjal s. Stanko ter so bili sicer oproščeni disciplinske kazni, vendar pa jih bo uprava administrativno kaznovala za preje citirane »pregreške«.

Centrala je proti prvim kazenskim odlokom vložila na direktorja primerno predstavko; prošnja, da kazni za prevoz postaj anulira, ker so ti prevozi, ki so se vršili vsa leta po prevratu in to s pritrjenjem uprave in kontrolorjev, postali nekako pravilo, a na to predstavko dosedaj še ni dobila odgovora.

Vlakospremno osobje pa naj se iz te sicer žalostne šole za vedno nauči sledečih norm:

1. Službo bom vršil le v okviru odrejenega mi turnusa in ne bom nikdar zahteval kak drug vlak, čeprav bi z njim morda preje prišel domov.

2. Pazil bom vedno, da se predpisana brzina ne bo prekoračila.

3. Niti ene postaje, kjer je predviden postanek, ne bom prevozil.

4. Vsak vlak bom točno in redno prevzel.

5. Naučil se bom vseh predpisov, ter bom vršil službo točno po predpisih, ker le na ta način se izognem kaznim ter disciplinskemu postopanju.

Gospodu direktorju Knježeviču!

Signalna sekcija Ljubljana je izdala povodom redukcij sledečo okrožnico:

Po 1. maju se pripravljajte samo na Vsedelavski zlet!

